

er at foretrække, saaledes at Statens pekuniære Støtte gives indirekte gennem en saadan privat videnskabelig Forening, hvis en saadan lader sig danne.

Grundene til, at Danmark ikke bør holde sig tilbage, synes mig at være følgende:

1. Det er overhovedet heldigt, at Danmark, for ikke at forsvinde af Bevidsthederne, er med i alt internationalt Arbejde.
2. Denne Grund forstærkes derved, at i alt Fald Sverrig om ikke Norge vil medvirke.
3. Danmarks Deltagelse vil forøge Chancerne for, at den rene Videnskab kan hævde sig overfor Interesserne.
4. Danmarks Ikke-Deltagelse vil maaske, som alt berørt, senere kunne benyttes som et ugunstigt Moment under eventuelle oekonomisk-diplomatiske Forhandlinger med alcoholexporterende Lande.
5. Danmark har Brug for det paatænkte Arbejde. Der tales allerede nu herhjemme om Ønskeligheden af en ny Ædruelighedskommission; men under en saadan vil Trangen til et *videnskabeligt* Arbejde som Grundlag gøre sig gældende; og der vil være god Grund til at udsætte Kommissionens Dannelse eller dog indstille Kommissionens Afslutning, til de internationale Resultater foreligger. Men Danmark kan anstændigvis ikke basere sin Optræden paa Frugterne af et internationalt Arbejde, som det ikke selv har villet bidrage til.

Grundene til at foretrække den indirekte Støtte fra Statens Side ved at yde Bidraget gennem en privat videnskabelig Gruppe fremfor at yde Tilskuddet direkte synes mig at være følgende:

1. Er Landets Repræsentation uofficiel, synes det mig, at Regeringen i større Omfang bevarer sin Frihed, end hvis den selv var repræsenteret i Arbejdet.
2. Regeringen paadrager sig ogsaa indadtil vistnok mere Ansvar og Kritik for, hvad der sker i Komitéen, naar den selv optræder, end hvis den blot understøtter Videnskabsmænd til at kunne optræde i Komitéen.
3. Den ringe Sum, som Danmark kan yde i Sammenligning med større Stater, tager sig mindre fattig ud, naar den ydes af en privat Gruppe.
4. Den private Repræsentation i Paris er billigere end en Regerings-Repræsentation.
5. Statutterne forudsætter dels et Forretningsraad, dels et videnskabeligt Raad. Det første skal lede Arbejdet praktisk, sætte i Værk Videnskabsraadets Bestemmelser angaaende Undersøgelser, Forespørgsler, Udgivelse af Bøger o. s. v. Videnskabsraadet foretager det samlende videnskabelige Arbejde, foreslaar Vejen, ad hvilken Undersøgelserne skal gaa o. s. v. Men at sende forskellige Delegerede til begge Raad turde være unødigt Spild. Videnskabsraadet er Hovedsagen, og det ligger da nært at overlade den Videnskabsmand, som repræsenterer i Videnskabsraadet, tillige at optræde i Forretningsraadet. Men derved vil Staten alligevel glide ganske ud af Forhandlingerne.
6. De danske Alkoholforskere tiltrænger vistnok et Initiativ til at forene sig, saaledes som sket er i andre Lande.
7. Endvidere er der et Etikettehensyn. Der er Udsigt til, at de væsentligste Subsidier vil komme fra de private Grupper i Amerika og England. Men denne private Hjælpsomhed synes det mig lettere at modtage for et privat Selskab end for Staten.
8. Endelig bør man ved Tiltrædelse af en Institution jo ogsaa tænke paa sin eventuelle Fratræden. Og er det ikke altid lettere at fratræde blot ved at lade den private Gruppe dø end ved at opløse officielt knyttede Baand?

For det Tilfælde, at Finansministeriet maatte finde det ønskeligt, at der fra dansk Side blev taget Del i Komiteens Arbejde gennem en privat Gruppe, sluttede Dr. Ussing sin Beretning med at erklære sig villig til paa nærmere Opfordring fra Ministeriets Side at undersøge, om Jordbunden overhovedet var til Stede for Dannelsen af en videnskabelig Gruppe, og i saa Fald foretage de første Skridt dertil.

Da man i Henhold til de af Dr. Ussing anførte Grunde, som man i alt væsentligt kunde tiltræde, paa den ene Side maatte finde det rigtigt, at Danmark holdt sig udenfor det planlagte internationale videnskabelige Arbejde, og paa den